

Hospitals privats a Anglaterra

Segons les darreres estadístiques, a Gran Bretanya hi han 911 hospitals deguts a la iniciativa privada, amb un total de 58.551 llits. D'aquests hospitals, 793 amb 45.091 resten fora de l'àrea de la metròpoli. Aquestes dades estan contingudes en la memòria del Dr. Menzies presentada al Consell Superior de la Creu Roja britànica, el qual remarca en la dita memòria l'esforç fet per la iniciativa privada davant de les necessitats creixents dels hospitals, malgrat quals dificultats en els quatre anys darrers s'han augmentat en ells 4.681 llits.

No obstant, el dèficit de places es calcula encara en uns 10.000 llits, que per poder ésser creats requereixen l'ajuda oficial, ja que les despeses dels mateixos, amb l'edificació d'edificis annexes, es pressuposta en uns 4.000.000 de lliures esterlines.

En la mateixa memòria, s'examina aixímateix el problema dels hospitals d'especialitats, declarant-se partidari dels generals, en els quals es trobin reunides totes elles, i Mr. N. Bishop Hartman allega que no hi ha res que justifiqui els hospitals especials, que tenen el risc d'una hipertrofia excessiva i innecessària per manca de contacte amb la medicina i la cirurgia, i pel desconeixement dels avenços de les altres branques de la medicina.

Aquesta consideració—acaba la memòria—s'ha de tenir en compte quan es tracti d'augmentar els llits dels hospitals en l'esdevenidor.

Cultura sanitària

El *Royal Sanitari Institute* ha organitzat recentment en unes 400 ciutats del Regne Unit una Setmana Sanitària, a l'objecte de fer campanya per tal de promoure en els ciutadans un sentiment de responsabilitat personal per la defensa de la salut.

Un dels principals mitjans de propaganda han estat les lectures populars sobre qüestions higièniques, i sembla que, com a conseqüència, l'interès del públic sobre les qüestions mèdiques ha crescut, com ho demostra el fet de nombroses conferències demanades fins ara.

Amb motiu de la propaganda parlada que ha estat el mitjà especialment emprat en la susdita setmana mèdica, s'ha posat en clar la superioritat de la propaganda per la paraula sobre la propaganda escrita o gràfica. No obstant, la pro-

paganda verbal té també els seus perills, que ha posat de relleu el Dr. Yago Galdston en un fascicle publicat suara a Nova-York (*Health Speaker Handbook - 1925* - publicat per la *National Tuberculosis Association*).

El Dr. Galdston aconsella que el personal ha d'ésser acuradament escollit i educat, ensenyant-li que les lectures útils a certs grups de persones poden ésser un fracàs en altres; que no ha d'usar paraules tècniques, i que el to de la seva veu es tan important com la mateixa personalitat.

Remarca que l'ensenyança de qüestions mèdiques no ha d'ésser confosa amb la exposició de les mateixes, i la exposició de principis pot resultar inefectiva quan no s'exposen les raons per les quals han d'ésser adoptats. Considera superior la exposició verbal a la lectura d'un treball escrit, ja que l'orador ha d'adaptar-se a les circumstàncies i canviar el rumb quan sigui convenient. Per l'èxit de les converses cal que el mètode de les mateixes canviï segons la seva extensió. Quant a les converses il·lustrades, en emprar-se els gràfics s'han de fer *amb ells* i no *sobre ells*, i quant als *films*, poden completar-les fent descansar l'atenció dels oients, en períodes de quinze minuts, o també projectar-se al final. També remarca la necessitat del repartiment de fascicles de propaganda després de les converses i d'aprofitar el radio per la propaganda sanitària.

De tot el que s'ha esmentat, dedueix que la propaganda sanitària, per ésser eficaç, s'ha de fer segons mètodes especials en cada moment i per personal convenientment preparat.

El treball del Dr. Galdston té oportunitat als Estats Units en virtut de la recent *Public Health Act* (Llei d'higiene pública) obligant als municipis a despendre quantitats per la propaganda sanitària.

Certificat mèdic en el matrimoni

Després de l'adopció d'algunes mesures mèdico-socials, com per exemple la nacionalització del tractament mèdic dels treballadors, l'establiment de clíniques gratuïtes per malalties venèries i tuberculosos a cada gran ciutat, la garantia de l'ajuda de l'Estat en els accidents de treballs quan les empreses han fet fallida, el Govern de Rumania ha nomenat una comissió per tal d'estudiar en les diferents contrades els